§. 285. Ennam ta Südda ei kannud ütteldа; ta töttas seält ärra, ja otsis Paika, kus ta saaks nutta, ja läks körwale ühte Kambri, ja nuttis seäl, ja andis Jummalale Taewas Au, kes tedda olli lasknud sedda Päwa nähha sada, et temma Wend Penjamin temma ees seisis. Kui ta ommad Silmad sai kuiwatand, tulli ta jälle Tuppa nende jure, ja käskis Leiba Lauale panna. Sedda pandi ja seäti siis essiti Joseppile issepäinis, sest et temma se keigeüllem olli, ja otse Kunninga Järgminne Au polest (§. 263.); siis temma Wendadele ka issepäinis, ja nende Egiptusse-Ma Meestele, kes seäl piddid söma, jälle issepäinis ehk isse Laua peäle, sepärrast et Egiptusse-Ma Rahwas mitte ei prukinud ühheskous süa Ebrea-Rahwaga, sest et nemmad teist Usko ollid.

§. 286. Kui keik walmistud ja kaet olli, seädis Josep puhhas ommad Wennad nende Wannadusse järrel istuma; sedda keigewannemat essiti, ja need teised keik sedda möda omma Sündimisse Aastade järrel. Sedda pannid nemmad wägga immeks, kudda se, kes nende arwates üks Egiptusse-Ma Mees olli, sedda oskas tehha! Joseppi Laua peält tösteti Roga ja widi nende ette, ja Peajamini Ossa olli ikka kül wiiskord ennam, kui nende teiste Ossa. Nenda söiwad ja jöiwad nemmad Joseppi Silmade ees; agga se keik olli nende Melest wägga imme Assi.

§. 287. Kui nemmad said sönud, ütles Josep Egiptusse-Keeli omma Koja Üllewatajale, ta peaks nende Kottide sisse Wilja täitma, ni paljo, kui nende Eeslid tal sudaksid kanda; ja käskis tedda keik nende Rahha jälle panna nende Kottide sisse (§. 274.), ja peälegi piddi ja pannema Joseppi Höbbe-Karrikas ehk

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1781, lk. 23